

2018-24-0151-00114

Skrivelse af 6. juli 2018 fra Nordjyllands Politi - 5100-89110-00064-17

Ved et uanmeldt besøg af Fødevarestyrelsens dyrlæger fandtes i en kvægbesætning bestående af 227 årskøer, at 17 kreaturer havde alvorlige benlidelser, haltheder mv. Det skønnedes ikke, at dyrene var behandlet eller opstaldet på en tilfredsstillende måde. Ved et opfølgende besøg 3-4 uger senere var der igen 3 syge dyr heraf to gengangere fra første besøg. Ved et tredje besøg en måned senere var der 2 halte kreaturer.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Finder rådet, at besætningsejer ved at lade ovennævnte 21 kreaturer gå i besætningen i kortere eller længere tid med de beskrevne lidelser derved har undladt at behandle kreaturerne forsvarlig og omsorgsfuldt og undladt at beskytte dem bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe?

Svar ad 1:

Det fremgår af Fødevarestyrelsens politianmeldelse af 14. august 2017, at medarbejdere fra styrelsen d. 15. juni 2017 var på uanmeldt kontrolbesøg i besætningen. I forbindelse med kontrollen har Fødevarestyrelsen bl.a. beskrevet følgende forhold:

Syge/aflastningsafdeling med dybstrøelse:

Generelt var belægningen høj, og dybstrøelsen var af en sådan beskaffenhed, at den ikke kunne opfylde kravene om tørt leje i sygeboks.

Ko 1 Lå ned ved ankomst og pustede som tegn på almen dårlig tilstand. Koen havde svært ved at rejse sig og sitrede derved. Koen lå med bagudrettede ører, markeret ansigtsmuskulatur som tegn på smerte. Da koen kom på benene, stod den med meget krum ryg og understillede bagben som tegn på smerte. Koen var mager og havde svært ved at bevæge sig rundt i den tunge dybstrøelse. Ud fra huld og manglende muskelfylde vurderes tilstanden at have varet i flere uger. Ved efterfølgende kontrol d. 11. juli 2017 var koens tilstand ikke bedret. Koen var meget halt på højre bagben, mager og havde temperatur på 39 grader.

Ko 2 Koen havde meget lange bagklove/saksekløve og havde svært ved at stå og gå. Den havde meget understillede bagben og krum ryg. Koen havde huld under middel. Ved efterfølgende tilsynsbesøg, havde koen fået beskåret kløvene, men stod stadig med meget understillede bagben og havde svært ved at bevæge sig rundt i dybstrøelsen. Koen havde hudirritation på doglappen, som var rød og hårløs, som tegn på, at den havde ligget i fugtig dybstrøelse. Koen var ikke blevet væsentlig bedre siden besøget i juni 2017.

Ko 3 Koen var halt på højre bagben, og der var hævet kode udvendigt på højre bagben. Koen havde dårlig benstilling, lange klove og hudafskrabning på venstre hoftehjørne. Koen havde bagudvendte ører og markeret ansigtsudtryk som tegn på smerte. Koen var behandlet for klovbrandbyld d. 9. juni 2017 og efter kontrollen behandlet for ledbetændelse d. 27. juni 2017. Det vurderedes, at tilstanden havde varet i 1 - 2 uger.

Ko 4 Koen var mager med markerede hoftehjørner + sædeben, trykninger/hårtab på venstre lår, forvoksede bagklove og halt på venstre bagben. Koen var beskidt som tegn på, at den havde ligget meget. Sårene på låret lignede en reaktion på hudirritation under gødningskagerne på låret. Det vurderedes, at tilstanden havde varet i uger til måneder.

Ko 5 Koen var hævet over koden på højre bagben. Aflastede højre bagben som tegn på smerte.

Ko 6 Koen havde en meget hævet has og var let halt på venstre bagben. Koen havde afskrab på venstre lår. Koen viste tegn på smerte.

Ko 7 Koen lå og pustede. Det blev oplyst, at koen havde haft en voldsom fødsel dagen før, hvor den skred ud. Derfor var bagbenene bundet sammen, for at koen kunne få fodfæste. Koen lå sammen med øvrige dyr.

Ko 8 Koen var mager med kantede hoftehjørner og sædeben samt stor hævelse på venstre baglår. Koen havde dårlig benstilling med bagudrettede bagben og udadstillede klove. Koen gik dårligt. På grund af koens magerhed vurderes tilstanden at have stået på gennem længere tid.

Ko 9 Koen var meget halt på venstre forben og aflastede benet som tegn på smerte.

Ko 18 Koen var meget halt på venstre forben, som havde lange klove. Koen tog nødig støtte, og der var hævelse på højre lår.

Sengebåsafrnit med spalter:

Ko 10 Koen var halt på højre bagben og havde lidt for lange klove på samme ben. Koen havde trykninger på højre hoftehjørne og var ved gang meget halt på højre bagben, men virkede også øm på forben, især det højre.

Ko 11 Koen havde trykning ved højre kode og aflastede venstre bagben.

Ko 12 Koen havde stor trykning på højre has, var halt og havde lettere trykning på has på venstre bagben. Gik i ryk som tegn på smerte. Koen havde været behandlet for klovbrandbyld d. 28. marts 2017.

Ko 13 Koen havde svært ved at rejse sig og var halt på højre forben, hvor der var en hævelse i forbindelse med albueleddet. Der var hudafskrabning på venstre knæ. Koen stod med krum ryg og ville gerne aflaste begge forben. Koen var meget mager.

Ko 14 Koen var meget dårligt gående, havde bagudstillede bagben og meget krum ryg. Den havde let blødende hudafskrabning på begge lår. Den var hævet nederst på højre bagben, og særligt bagparten forekom at være med nedsat muskelfylde. Koen gik på tåspidserne på bagbenene og havde svært ved at finde fodfæste.

Ko 15 Koen var mager og krum ryg. Den haltede på begge forben, særligt det højre. Den havde lange klove på alle ben og viste tegn på smerte. Den var hævet på venstre has.

Ko 16 Koen var halt på begge bagben. Havde forvoksede klove.

Ko 17 Koen var mager og meget halt på højre bagben. Koen havde en skæv holdning og svært ved at finde fodfæste.

Ved opfølgende besøg d. 11. juli 2017 fandtes yderligere:

Ko 19 Koen lå med hovedet vredet op ad muren og pustede. Den var mager og havde feber (39,3). Koen kunne ikke rejse sig, skar tænder og havde en hurtig, overfladisk vejrtrækning og viste det hvide i øjet.

Ved endnu et opfølgende tilsyn d. 10. august 2017 fandtes yderligere:

Ko 20 Koen haltede og havde en håndbold stor hævelse på højre lår. Koen var efter det oplyste ikke smertebehandlet.

Ko 21 Koen var halt og øm på flere ben, især venstre bagben. Koen var meget mager.

Præparat fra ko 1 har været sendt til undersøgelse på Institut for veterinær sygdomsbiologi på Københavns Universitet. Erklæring fra instituttet er vedlagt sagen.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses.

Lægges ovennævnte samt medsendte videomateriale og fotooptagelser til grund, finder Rådet, at køerne med løbenr. 1, 2, 8, 13, 14 og 18, ved ikke, på et tidligere tidspunkt, at have været undersøgt

af en dyrlæge mhp. en vurdering af diagnose, en evt. effekt af medicinsk behandling og prognose mht. helbredelse eller muligheder for senere transportegnethed til slagtning, eller straks at have været aflivet pga. kronisk og uheldbærende sygdom, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil betegne forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr.

For dyr nr. 13 og 14s vedkommende var de i lighed med køerne med løbenr. 10, 11, 12, 15, 16 og 17 ikke placeret i et særligt sygeafsnit med blød bund. De har dermed tillige ikke opholdt sig i rum, hvor deres behov var tilgodeset bedst muligt. For ko løbenr. 1s vedkommende foreligger der gennem den patoanatomiske undersøgelse på Københavns Universitet en aldersvurdering af sygdomstilstanden på adskillige uger. For de øvrige dyrs vedkommende bygger aldersvurderingen på en klinisk vurdering, der også i de fleste tilfælde peger på forløb over flere uger. For ko nr. 1 og nr. 2 vides konkret, at de har været påvist halte ved kontrolbesøgene d. 15. juni og d. 11. juli dvs. i mindst 26 dage.

For ko nr. 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 19, 20 og 21 gælder, at de ved enten ikke at være flyttet til særlig sygeafdeling, behandlet i henhold til besætningsdiagnoser eller fået foretaget opfølgende behandlinger efter samråd med besætningsdyrlægen, eller at være blevet aflivet som uheldbærende, har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil betegne forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 & 2.

Spørgsmål 2:

I bekræftende fald finder Rådet da, at et eller flere af kreaturerne har været udsat for væsentlig ulempe, uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling.

Svar ad 2:

Jf. svar ad 1 finder Rådet, at kreaturerne beskrevet i sagsakterne samlet set har været udsat for groft uforsvarlig behandling.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt rådet anledning til bemærkninger.

Svar ad 3:

Rådet har noteret sig, at det ikke af de fremlagte sagsakter fremgår, hvorvidt der foreligger nogen dokumentation for, i hvilket omfang besætningsejeren i forbindelse med de regelmæssige rådgivningsbesøg har præsenteret de behandlede dyr for besætningsdyrlægen, specielt mhp. en vurdering af sygdomsforløbene og behandlingseffekten ved de af besætningsejeren iværksatte sygdomsbehandlinger i perioden siden det foregående rådgivningsbesøg jf. beskrivelserne i Bilag 2, 6 og 7 i bekendtgørelse om sundhedsrådgivnings-aftaler hos kvæg.

Dagen før det første besøg af Fødevarestyrelsen, hvor der påvistes 17 dyr med forskellige lidelser, havde der været dyrlægebesøg i besætningen. To af de pågældende dyr kunne genfindes som problemdyr ved det første opfølgende besøg fra Fødevarestyrelsen 26 dage efter, uden at deres sundhedsmæssige tilstand var væsentligt forbedret. Med de oplyste 3 ugers besøgsintervaller burde der foreligge mindst én handlingsplan vedr. de pågældende dyr, der nøje beskrev prognose for helbredelse, evt. yderligere medicinsk behandling mv.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 150.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2 jf. stk. 1, jf. stk. 9, jf. §§ 1, 2 og 3, stk. 1 samt bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr, § 19, stk. 1, jf. § 5 og bekendtgørelse om beskyttelse af kalve § 22, stk. 1, jf. § 3 og § 17.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 40 dage.

Tiltalte idømtes desuden betinget frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med produktionsdyr, jf. dyreværnslovens § 29, stk. 1 og 2. Frakendelsen var betinget af, at tiltalte i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke overtrådte dyreværnslovgivningen under sådanne omstændigheder, at han skulle frakendes retten til at beskæftige sig personligt med dyr.

Retten har ved sanktionsfastsættelsen på den ene side lagt vægt på forholdenes karakter og antal, herunder at der er tale om overtrædelse af dyreværnsloven i forbindelse med erhvervsmæssig drift af landbrug og på den anden side, det noget langstrakte sagsforløb.